

KARLITUS

SETMANARI REPUBLICÀ POLÍTIC/SATÍRIC DE CATALUNYA

SEGONA ÈPOKA

EL SOFÀ COM A BUNKER

12 de novembre 2021

Número 181

TO BE OR
NOT TO BE

karlitus.net

Alertes d'un hivern catastròfic

El primer món, bressol de cultura, espai de benestar, riquesa, medecina avançada, i empreses de seguretat, te por. A més poder, més por.

L'aparent contradicció te una certa lògica. Cobertes amb escreix les necessitats bàsiques l'home busca la immortalitat.

Morir a l'Àfrica no és més que la lògica conseqüència de la quotidianitat africana. Tenir mal de cap a la societat occidental, és motiu de preocupació i estrès quan no de hipocondria. Pot ser aquest mal de cap l'inici d'un tumor cerebral?

La història de l'home està farcida o potser alimentada per les pors. Por als animals salvatges, a les bruixes, als fantasmes, al pecat, a l'infern, a les pestes, a l'exèrcit enemic...

No fa pas massa, de fet encara hi estem immersos, un virus ha fet tremolar a la benestant societat occidental. El Covid ha posat en alarma a una gent que necessita sentir-se segura per poder gaudir de tots els avantatges que te.

No n'hi ha prou en viure bé, ens cal pensar que sempre serà així. La medecina comença a derrotar en virus. Ja podem sortir al carrer una mica més segurs. Potser sí que serem eterns...

Algun déu però o alguna empresa editorial, o algun poder vol atemorir a la humanitat. A la humanitat se la necessita asseguda al sofà, escoltant històries més o menys falses, preocupant-se per problemes més o menys casolans que no obliguen a l'esforç d'aixecar-se, sortir al carrer i demanar justícia.

La humanitat necessita tenir por. El Covid ens ha tingut dos anys sense sortir de casa, i portar un morrió que apagava la paraula i gairebé el pensament.

Ara, els fantasmes ens diuen que aquests serà un hivern sense electricitat, sense gas, sense aliments, que ens embolcallem en una manta ens posem davant la tele i esperem que ens deixin sortir a l'estiu per gastar els diners estalviats.

El poder juga amb la por, la ignorància afavoreix la por i el pitjor de tot és que, malgrat les nostres esperances, mai no serem immortals.